

Néri Szent Fülöp

(1515-1595)

Néri Szent Fülöp, „**Róma második apostola**”, a „**bohócruhás misztikus**”, rendkívüli derűjét és humorérzékét arra használta fel, hogy Istenhez vezesse az embereket. Krisztust követve teljes **szegénységben** élt, az önhittség és magamutogatás minden formáját kerülte.

36 évesen szentelték pappá. Napjait legtöbbször Róma utcáin töltötte, a **szegényeket, betegeket és az utcagyerekeket gyámolította**. Gyakran egész csapat fiatal töltötte meg a szobáját. Amikor hangoskodtak játék közben, Fülöp csak ennyit mondott „Ha nem követnek el bűnt, tőlem akár fát is hasogathatnak a hátamon.” Nagy tömegek jártak hozzá gyónni. Esti összejöveteleket szervezett, amihez a templom melletti épületet néhány barátjával átépítették **oratórium**má (imateremmé). Ezeken az alkalmakon imádkoztak, énekeltek, a Szentírásból olvastak fel, vallással kapcsolatos kérdéseket vitattak meg. Fülöp egyik követője a kor neves zeneszerzője, Giovanni Palestrina volt, aki zenét írt számukra, ezekből fejlődött ki az oratórium műfaja. Fülöp **sugárzó személyisége** és az **élő hittel teli derűs lelkület** nagy erővel vonzotta az embereket. A város mindenféle lakója megfordult itt, köztük papok is, akikkel később megalapították az **Oratoriánusok kongregációját**.

Fiatalkorától gyakran volt **misztikus élményekben** része, teste imádság közben felforrósodott. Egyik **látomásában** egy **tüzes gömb** hatolt a testébe, ami úgy **kitágította a szívét**, hogy bordái is megrepedtek. Ettől kezdve minden Istenre irányuló gondolat olyan erős szívdobogást váltott ki Fülöpben, hogy a körülötte lévők is hallották. Halála után az orvosi vizsgálat megállapította, hogy szíve „olyan nagy, amilyent még soha egyetlen embernél sem láttak”. Amikor már **életében szentként akarták tisztelni**, hevesen tiltakozott ellene és igyekezett komolytalanul viselkedni. Sokszor megjátszotta a **csodabogarat**, sőt bolondot. Időnként fordítva vette föl ruháját és arcának csak egyik feléről vettette le a szakállat, és ugrándozva, táncolva járt az emberek közt. Ezért is nevezték őt „bohócruhás misztikusnak”. Ha erényeit dicsérték, így imádkozott magában: „Uram, ne bízz Fülöpben. Ha megfosztanál kegyelmeidtől, még ma elvesznék, és elkövetném a világ összes bűnét!” Halála előtti estén azt mondta mosolyogva lakótársainak: „Most meg kell halnom.” Azután lefeküdt. „Nem félsz?” - kérdezte az egyik testvér. Fülöp megrázta fejét, és derűsen azt mondta: „Nem félek. Isten jó. Majd egy kis elnézéssel lesz az **ő ostoba és haszontalan Fülöpjével szemben**.” 1622-ben Loyolai Ignáccal, Xavéri Ferencsel és Avilai Terézzel együtt avatták szentté. Liturgikus **ünnepe: május 26.** Életét két híres olasz film is megörökíti: **Legyetek jók, ha tudtok** (1983), **A mennyországot választom** (2010).